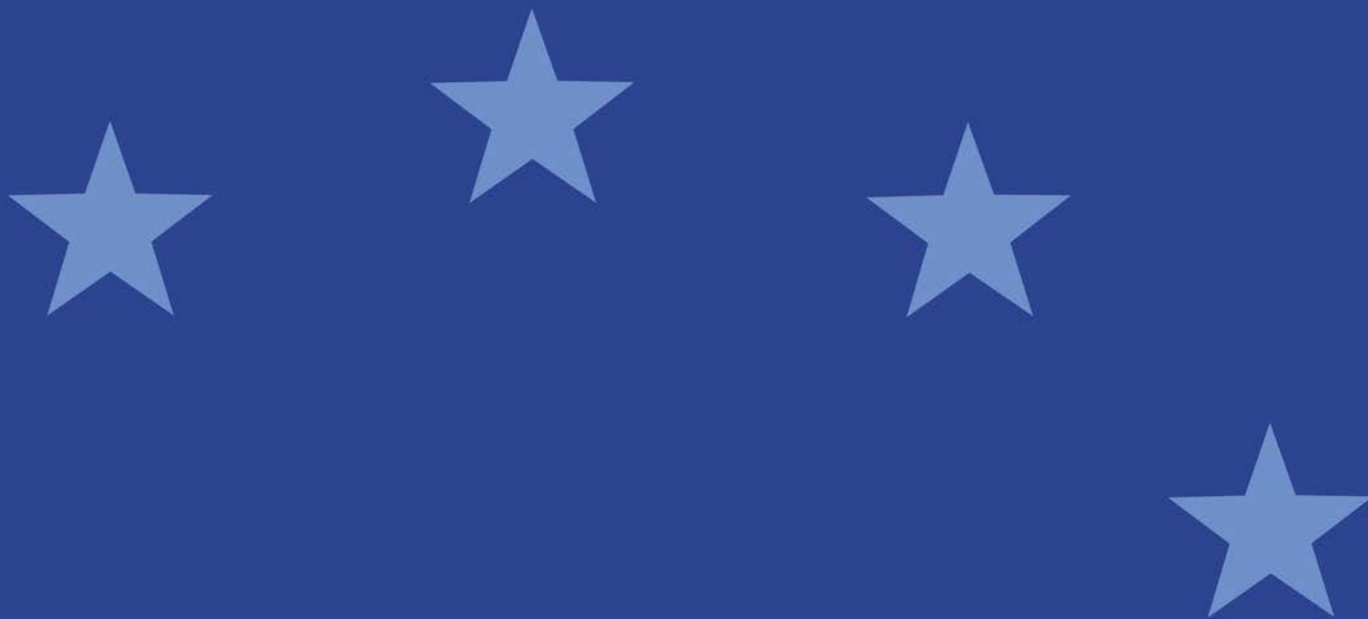

European Securities and
Markets Authority

Насоки

Насоки относно ключови концепции на директивата относно лицата,
управляващи алтернативни инвестиционни фондове

Съдържание

I.	Обхват _____	3
II.	Определения _____	3
III.	Цел _____	4
IV.	Задължения за спазване и докладване _____	5
V.	Насоки за третиране на инвестиционни подразделения на предприятия _____	6
VI.	Насоки относно „предприятие за колективно инвестиране“ _____	6
VII.	Насоки относно „набиране на капитал“ _____	6
VIII.	Насоки относно „множество инвеститори“ _____	7
IX.	Насоки относно „определена инвестиционна политика“ _____	7

I. Обхват

Кой?

1. Настоящите насоки се прилагат по отношение на лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ), и компетентните органи.

Какво?

2. Настоящите насоки се прилагат във връзка с член 4, параграф 1, буква а) от Директивата относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (Директивата относно ЛУАИФ).

Кога?

3. Настоящите насоки започват да се прилагат два месеца след датата на публикуване от Европейския орган за ценни книжа и пазари (ESMA).

II. Определения

Освен ако не е посочено друго, термините, които се използват в Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010¹ (Директивата относно ЛУАИФ) и в Делегиран регламент (ЕС) № 231/2013 от 19 декември 2012 г. за допълване на Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на освобождаванията, общите условия във връзка с дейността, депозитарите, ливъриджа, прозрачността и надзора², имат същото значение в настоящите насоки. Освен това за целите на настоящите насоки се прилагат следните определения:

обща търговска или индустриална цел целта да се следва бизнес стратегия, която включва характеристики като извършване предимно на:

- i) търговска дейност, включително закупуване, продажба и/или обмен на стоки или изделия и/или предоставяне на нефинансови услуги, или
- ii) индустриална дейност, включително производството на стоки или строителство на недвижими имоти, или
- iii) комбинация от двете.

съвкупна възвръщаемост

възвръщаемост, генерирана от съвкупния риск, който произтича от придобиване, притежание или продажба на инвестиционни активи — включително дейности по

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:174:0001:0073:BG:PDF>.

² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:083:0001:0095:BG:PDF>.

оптимизиране или увеличаване на стойността на тези активи — независимо дали се генерира различна възвръщаемост за инвеститорите, например съгласно специално пригодена политика за дивидентите.

свобода на действие или контрол по отношение на ежедневните дейности

форма на преки и текущи правомощия за вземане на решения — независимо дали се упражняват или не — по отношение на оперативни въпроси, свързани с ежедневното управление на активите на предприятията, като тези правомощия са значително по-широкообхватни от обикновеното изпълнение на решения или упражняване контрол чрез гласуване на заседания на акционерите по въпроси като сливания или ликвидация, назначаване на директори или одитори или одобряване на годишния счетоводен баланс.

предварително съществуваща група

група от членове на едно семейство, независимо от вида на правната структура, която те могат да създадат с цел инвестиране в предприятие, при условие че единствените крайни бенефициери от тази правна структура са членове на едно семейство, когато групата съществува от времето преди създаването на предприятието. Това не пречи членове на семейството да се присъединяват към групата след създаване на предприятието. За целите на настоящото определение, „членове на едно семейство“ означава съпруг/а на физическо лице, лицето, с което физическо лице живее в ангажирана, постоянна и стабилна интимна връзка, в общо домакинство, роднини по пряка линия, братя и сестри, чичовци, лели, първи братовчеди и лица на издръжка на дадено физическо лице.

III. Цел

4. Целта на настоящите насоки е да се гарантира общо, еднакво и последователно прилагане на концепциите, които съставляват определението за „АИФ“ (алтернативен инвестиционен фонд) в член 4, параграф 1, буква а) от Директивата относно ЛУАИФ, чрез поясняване на всяка от тези концепции. Следва да се отдели надлежно внимание на взаимодействието между отделните концепции в определението за АИФ и даден субект не следва да се счита за АИФ освен ако не са налице всички елементи, включени в определението за „АИФ“ съгласно член 4, параграф 1, буква а) от Директивата относно ЛУАИФ. Например предприятия, които набират капитал от множество инвеститори, но не го правят с цел инвестирането му в съответствие с определена инвестиционна политика, не следва да се считат за АИФ за целите на Директивата относно ЛУАИФ.

5. Независимо от това компетентните органи и участниците на пазара не следва да считат, че липсата на някоя или на всички характеристики съгласно всяка от концепциите в определението за „АИФ“ в член 4, параграф 1, буква а) от Директивата относно ЛУАИФ (т.е. „предприятие за колективно инвестиране“, „набиране на капитал“, „множество инвеститори“ и „определена инвестиционна политика“), както са посочени в настоящите насоки, демонстрира категорично, че дадено предприятие не попада в обхвата на съответната концепция. Компетентните органи и участниците на пазара следва да сметат дадено предприятие за „АИФ“, ако наличието на всички концепции в определението съгласно член 4, параграф 1, буква а) от Директивата относно ЛУАИФ е установено по друг начин. За да се избегнат евентуални съмнения, в настоящите насоки се илюстрират и обясняват по-подробно характеристиките, които е вероятно да доведат до заключение, че дадено предприятие е АИФ, но те по никакъв начин не променят разпоредбите на Директивата относно ЛУАИФ.
6. Допълнителните подробности, посочени в настоящите насоки, следва да са от значение единствено за целите на Директивата относно ЛУАИФ и идеята е те да не засягат смисъла на други сходни концепции, които се използват в други актове от европейското законодателство, включително Директиви 2009/65/ЕО и 2010/73/ЕС.

IV. Задължения за спазване и докладване

Статус на насоките

7. Настоящият документ съдържа насоки, публикувани в съответствие с член 16 от Регламента за ESMA³. В съответствие с член 16, параграф 3 от Регламента за ESMA компетентните органи и участниците на финансовите пазари полагат всички усилия за спазване на тези насоки и препоръки.
8. Компетентните органи, по отношение на които се прилагат насоките, следва да ги спазват, като ги включат в своите надзорни практики, включително когато конкретни насоки в рамките на документа са насочени предимно към участници на финансовите пазари.

Изисквания за докладване

9. Компетентните органи, по отношение на които се прилагат настоящите насоки, трябва да уведомят ESMA дали спазват или възнамеряват да започнат да спазват насоките, с посочване на причините за евентуалното неспазване, в двумесечен срок от датата на публикуване от ESMA. Ако не бъде получен отговор до този краен срок, ще се счита, че компетентните органи не спазват изискванията. На уебсайта на ESMA е достъпен образец за уведомление.
10. ЛУАИФ не са длъжни да докладват дали спазват настоящите насоки.

³ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията.

V. Насоки за третиране на инвестиционни подразделения на предприятия

11. Когато инвестиционно подразделение на предприятие демонстрира всички елементи от определението за „АИФ“ в член 4, параграф 1, буква а) от Директивата относно ЛУАИФ (т.е. „предприятие за колективно инвестиране“, „набиране на капитал“, „множество инвеститори“ и „определена инвестиционна политика“), това следва да е достатъчно, за да се заключи, че предприятието като цяло е „АИФ“ съгласно член 4, параграф 1, буква а) от Директивата относно ЛУАИФ.

VI. Насоки относно „предприятие за колективно инвестиране“

12. Изброените по-долу характеристики, в случай че дадено предприятие отговаря на всички тях, следва да демонстрират, че предприятието е предприятие за колективно инвестиране, както е посочено в член 4, параграф 1, буква а) от Директивата относно ЛУАИФ. Характеристиките са както следва:
 - а) предприятието няма *обща търговска или индустриална цел*;
 - б) предприятието обединява капитал, събран от своите инвеститори, с цел инвестирането му, за да се генерира *съвкупна възвръщаемост* за тези инвеститори; и
 - в) притежателите на дялове или акционерите в предприятието — като колективна група — нямат *свобода на действие или контрол върху ежедневните дейности*. Фактът, че един или повече, но не всички от горепосочените притежатели на дялове или акционери получават правомощия във връзка със *свободата на действие или контрола върху ежедневните дейности*, не следва да се възприема като доказателство, че предприятието не е предприятие за колективно инвестиране.

VII. Насоки относно „набиране на капитал“

13. Търговската дейност, свързана с предприемане на преки и непреки стъпки от страна на предприятие или лице, което действа от негово име (обичайно ЛУАИФ), за прехвърляне или предоставяне на капитал от един или повече инвеститори на предприятието с цел инвестирането му в съответствие с определена инвестиционна политика, следва да е равнозначна на дейността по набиране на капитал, посочена в член 4, параграф 1, буква а), точка i) от Директивата относно ЛУАИФ.
14. За целите на предходната точка следва да е без значение дали:
 - а) дейността се извършва само веднъж, неколккратно или постоянно;
 - б) прехвърлянето или предоставянето на капитал се извършва под формата на записване в брой или в натура.
15. Без да се засяга точка 16, когато капиталът се инвестира в предприятие от член на *предварително съществуваща група*, като предприятието е било създадено изрично за инвестирането на нейния частен капитал, това вероятно няма да попадне в обхвата на набирането на капитал.

16. Фактът, че член на *предварително съществуваща група* инвестира заедно с инвеститори, които не са членове на *предварително съществуваща група*, не следва да доведе до заключение, че критерият „набиране на капитал“ не е изпълнен. Когато възникне такава ситуация, всички инвеститори следва да притежават пълни права съгласно Директивата относно ЛУАИФ.

VIII. Насоки относно „множество инвеститори“

17. Ако съответното национално законодателство, правилата или инструментите на учредяване или друга разпоредба или договореност със задължителен правен ефект не възпрепятства дадено предприятие да набира капитал от повече от един инвеститор, то следва да се счита за предприятие, което набира капитал от множество инвеститори в съответствие с член 4, параграф 1, буква а), точка i) от Директивата относно ЛУАИФ. Това следва да важи дори, когато то на практика има само един инвеститор.
18. Ако съответното национално законодателство, правилата или инструментите на учредяване или друга разпоредба или договореност със задължителен правен ефект възпрепятства дадено предприятие да набира капитал от повече от един инвеститор, то следва да се счита за предприятие, което набира капитал от множество инвеститори в съответствие с член 4, параграф 1, буква а), точка i) от Директивата относно ЛУАИФ, ако единственият инвеститор:
- а) инвестира капитал, който е набран от повече от едно физическо или юридическо лице с цел инвестирането му в полза на тези лица; и
 - б) представлява организация или структура, която има общо повече от един инвеститор за целите на Директивата относно ЛУАИФ.
19. Примери за организация или структура по смисъла на точка 18 включват структури от типа главен фонд/захранващи фондове, при които един единствен захранващ фонд инвестира в главно предприятие, структури от типа „фонд от фондове“, при които фондът от фондове е единственият инвеститор в основното предприятие, и организации, при които единственият инвеститор е назначено лице, което действа като агент за повече от един инвеститор и обединява техните интереси за административни цели.

IX. Насоки относно „определена инвестиционна политика“

20. Предприятие, което е въвел политика как следва да се управлява съвкупният капитал в предприятието, за да се генерира *съвкупна възвръщаемост* за инвесторите, от които е бил събран, следва да се счита, че разполага с определена инвестиционна политика в съответствие с член 4, параграф 1, буква а), точка i) от Директивата относно ЛУАИФ. Факторите, които по принцип показват поотделно или кумулативно съществуването на такава политика, са както следва:
- а) инвестиционната политика е определена и установена най-късно към момента, в който ангажиментите на инвеститорите към предприятието станат задължителни за тях;
 - б) инвестиционната политика е описана в документ, който става част от или към който се прави препратка в правилата или инструментите за учредяване на предприятието;

- в) предприятието или юридическото лице, което ръководи предприятието, има задължение (без значение как възниква) към инвеститорите да следва инвестиционната политика, включително всички промени по нея, като инвеститорите имат права във връзка с принудителното изпълнение на това задължение;
 - г) в инвестиционната политика се определят инвестиционни насоки с позоваване на критерии, в които се включват някои или всички от изброените критерии:
 - i) да се инвестира в определени категории активи или да се спазват ограничения за разпределянето на активи;
 - ii) да се следват определени стратегии;
 - iii) да се инвестира в определени географски региони;
 - iv) да се спазват ограничения за ливъриджа;
 - v) да се спазват минимални периоди на задържане; или
 - vi) да се спазват други ограничения, предвидени да осигуряват диверсификация на риска.
21. В точка 20, буква г) всички насоки относно управлението на предприятие, в които се определят инвестиционни критерии, различни от определените в бизнес стратегията, която се следва от предприятие с *обща търговска или индустриална цел*, следва да се считат за „инвестиционни насоки“.
22. Предоставянето на пълна свобода на действие относно вземането на инвестиционни решения на юридическото лице, което ръководи дадено предприятие, не трябва да се използва като начин да се избегнат разпоредбите на Директивата относно ЛУАИФ.